ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β'. Α.Φ. 482

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-88
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
1
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 13 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡΑ 6 Λ.48
ΜΑΡΙΑΣ ΟΣΙΑΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 21.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 11.1. ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΝΟΤΙΟΔΥΤ. ΜΕΤΡΙΟΙ
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟ ΟΛΙΓΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 756,1

ΚΑΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

Εἰσερχόμεθα αἰσίως εἰς τὸ νέον οἰκονομικὸν ἔτος χωρὶς νὰ ἔχῃ ὑποβληθῇ ὁ προϋπολογισμός, καὶ εἰδοποιούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Βουλῆς τὴν χορήγησιν δύο δωδεκατημορίων. Ὅπερ σημαίνει ὅτι ἡ ὑποβολὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ ψήφισίς του δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ οὔτε ἐντὸς τοῦ Ἀπριλίου.

Δὲν ἀρνούμεθα, φυσικά, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν ὑπῆρξε σοβαρὰ αφορμὴ διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον ὑποβολὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ, θὰ ἦτο ἐν τούτοις παράδοξος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ὁ διακανονισμὸς αὐτὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ συντομώτερον, ἀντιμετωπιζούσης τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐγράψαμεν χθὲς, τὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ τῆς ρεαλιστικῆς της πλευρᾶς, ὑποχωρούσης δῆλα δὴ ἀφοῦ ἐπρόκειτο νὰ ὑποχωρήσῃ ἔστω, καὶ διὰ ρίζικῆς μεταβολῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς. Δὲν ἀρνούμεθα ἀκόμη ὅτι αἱ οἰκονομίαι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐχρειάζοντο μελέτην, καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ γίνουν ἐπὶ τοῦ γόνατος, φερ' εἰπεῖν δι' ὁλοσχεροῦς καταργήσεως ὑπουργείων ὅπως ὀλίγους μῆνας πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως Εὐταξία. Δεχόμεθα μάλιστα ὅτι ὑπῆρξεν ἀπροθυμία εἰς οἰκονομίας ἐκ μέρους ὡρισμένων ὑπουργῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας τὸ ἔργον τοῦ κ. Καφαντάρη δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ διευκολυνθῇ ἐνωρίτερον.

Πάντα ταῦτα ἐν τούτοις, ἐνῷ ἐξηγοῦν κατά τινα τρόπον τὴν ἀναβολὴν τῆς ὑποβολῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν τὴν δικαιολογοῦν ἀρκετὰ ἀπέναντι τῆς Κοινῆς Γνώμης: Ἡ ὁποία νομίζει ὅτι ἐντὸς τοῦ διαρρεύσαντος τετραμήνου καὶ τὸ συνταγματικὸν ἔργον τῆς Βουλῆς ἔπρεπε νὰ εἶχε ψηφισθῇ, καὶ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα νὰ εἶχε διευθετηθῇ, καὶ ὁ προϋπολογισμὸς νὰ εἶχεν ὑποβληθῇ μετὰ τῶν συναφῶν οἰκονομικῶν νόμων... Αἱ ἐκκρεμότητες αὗται, αἱ ἀβεβαιότητες αὗται, αἱ ἀμφιβολίαι αὗται περὶ τῆς σήμερον καὶ τῆς αὔριον, ἐὰν δὲν εἶναι αἱ μόναι γενεσιουργοὶ ἀφορμαὶ τῆς ὑφισταμένης κακοδαιμονίας τῶν τάξεων, τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, εἶναι ὅμως ἐκ τῶν κυριωτέρων.

Καὶ ἐπειδὴ ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς κακοδαιμονίας τῶν τάξεων, καλὸν εἶναι νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν κυβέρνησιν: Τί σκέπτεται νὰ κάμῃ διὰ νὰ δώσῃ διέξοδον εἰς τὴν λαϊκὴν δυσφορίαν; Τί σκέπτεται νὰ κάμῃ διὰ νὰ τονώσῃ τὴν παραγωγήν; Τί σκέπτεται νὰ κάμῃ διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ὁλοὲν ἐπεκτεινομένην ἀνεργίαν; Τί σκέπτεται νὰ κάμῃ διὰ νὰ προλάβῃ τὴν Κοινωνικὴν κρίσιν ἡ ὁποία κρούει τὰς θύρας μας; Διότι τὰ κοινωνικὰ καθεστῶτα δὲν προστατεύονται μόνον μὲ τὴν χωροφυλακήν, τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὰ δικαστήρια. Τὰ κοινωνικὰ καθεστῶτα ἑδράζονται ἐπὶ ἀνεκτῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν τάξεων, ὅλαι δὲ αἱ τάξεις, ἀπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν μέχρι τῶν ἀκτημόνων, ἀπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μέχρι τῶν μικροαστῶν μέχρι τῶν ἐργατῶν δυστυχοῦν. Καὶ ἡ δυστυχία εἶναι κακὸς σύμβουλος.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΝ ΤΙΡΠΙΤΣ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ. - ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟΝ. - Ο ΜΟΝΟΣ ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ: ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΑΚΤΩΝ

Ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ μας ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ ἐντεῦθεν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη ἡ εὐημερία καὶ ἡ ἰσχύς μας, κατέστησεν ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν γεωργικὴν μας ἐπάρκειαν τὴν ἐπιφάνειαν τῆς χώρας μας. Ὁ λιμὸς ἠπείλει ὅπως καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἱστορίας μας, νὰ ὠθήσῃ πρὸς μετανάστευσιν καὶ ἐκπατρισμὸν τὸ περίσσευμα τοῦ γερμανικοῦ πληθυσμοῦ. Μία τεχνητὴ ἐπέκτασις ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως ἐξῃτᾶτο μόνον ἐκ τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορίου. Τοῦτο δὲ ἤθελε συμβαίνει καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ πληθυσμός μας ἔμενε στάσιμος, διότι μετὰ τὸ 1870 ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ρωσσία ἔθεσαν ἐν μειονεκτικῇ μοίρᾳ τὴν γεωργικὴν παραγωγήν μας, τὴν ἄλλοτε ἀσυναγώνιστον. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐξαγωγή μας πρώτων ὑλῶν, εἴτε ὁ πληθυσμός μας ἔδαινε αὐξανόμενος, εἴτε οὗτος ἔμενε στάσιμος, ἔπρεπε ν' αὐξηθῇ διὰ τῆς ἐξαγωγῆς βιομηχανικῶν προϊόντων. Διὰ τὴν παραγωγὴν ὅμως τοιούτων ἦτο ἀπαραίτητος ἐπίσης ἡ εἰσαγωγὴ πολλῶν πρώτων ὑλῶν, ἵνα καὶ ἡ γεωργία μας καταστῇ δυνατὸν ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐπισιτιστικὰς ἀνάγκας τοῦ οὕτως αὐξηθέντος πληθυσμοῦ μας. Ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐξαγωγικοῦ καὶ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου μας ἐσήμαινεν ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας τὸν μαρασμὸν ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ μας, μίαν πτῶσιν ἀπὸ τῆς εὐημερίας εἰς τὴν ἀθλιότητα, πτῶσιν ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν θὰ ἐγνώριζεν ἡ Ἱστορία. Ἕνα πολυάριθμον στράτευμα πειναντῶν καὶ ἀνέργων προλεταρίων, εἰς ἐκριζωμένος λαός, ὁ ὁποῖος θὰ ἀλληλεσπαράζετο διὰ τὴν ἐξασφάλισῃ εἰς τοὺς ὑπολειφθησομένους μίαν ἔκτασιν παρέχουσαν εἰς αὐτοὺς τὴν δυνατότητα νὰ ζήσουν, ἰδοὺ ἡ εἰκὼν ἡ ὁποία ἐπίεζεν ὡς ἐφιάλτης τὸ στῆθος μου κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου. Αἱ ἐπιπόλαιαι διαβεβαιώσεις τῶν πλειστων, ὅτι ἡ Γερμανία θ' ἀνελάμβανε ταχέος, δὲν μὲ καθησύχαζον ποσῶς. Διότι δὲν ἔβλεπον πῶς καὶ ποῦ θὰ ἠδύνατο νὰ συμβῇ τοῦτο, ἐφ' ὅσον δὲν εἴχομεν τὴν τάσιν τῆς διαρκοῦς ἐπεκτάσεως τῆς κυριαρχίας μας πρὸς τὰ στενά.

Ἡ κατοχὴ τῶν ἀλλανδικῶν ἀκτῶν τυγχάνει ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὁ κύριος συντελεστὴς τῆς ἀγγλικῆς ἠπειρωτικῆς ἐπικρατήσεως. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἡ Ἀγγλία ἐθεώρει ἀείποτε τὸ βελγικὸν ζήτημα ὡς ἴδιον ζήτημα. Ἐὰν οἱ Ἄγγλοι ἐγένοντό ποτε κύριοι τῆς Ἀμέρσης, θὰ ἦσαν αὐτομάτως κύριοι καὶ τῆς Χάγης καὶ τῆς Κολωνίας καὶ τῶν παλαιῶν ὀρμητηρίων των εἰς τὸν Σκάλδην καὶ τὸν Κάτω Ρῆνον. Μόνον ἐν ἢ περιπτώσει ἡ Γερμανία ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν προστασίαν της τὴν περιοχὴν τῆς Μάας, ἥτις ἐπὶ ἑκατὸν σχεδὸν ἔτη ἀνῆκεν εἰς τὸ γερμανικὸν κράτος, θὰ ἠδύνατο ὁ γερμανικὸς λαός νὰ ἐπουλώσῃ τὰς ἐκ τοῦ πολέμου πληγάς του. Διότι ἡ ἐξαγωγή μας, ἡ ὁποία μέχρι τοῦ 1914 εἶχε καταστῇ ἡ βάσις τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ μας, ἀπέκτα ἤδη ὑψίστην πολιτικὴν σημασίαν. Μόνον Γερμανοὶ ἀνεγείροπόλοι, μὴ γνωρίζοντες τὰς πηγὰς τῆς ἰδίας των ζωῆς, ἠδύναντο νὰ φαντάζωνται ὅτι οἱ Ἀγγλοσάξωνες θὰ ἐπέτρεπον εἰς μίαν Γερμανίαν ν' ἀναλάβῃ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ ἐκ νέου. Ἀλλὰ καὶ πρὸ τοῦ 1914 ἡ διεθνὴς θέσις μας δὲν ἐσηκρίζετο τόσον ἐπὶ τῆς πραγματικῆς μας δυνάμεως, ὅσον ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως, ἣν ἐκερδίσαμεν ἀπὸ τοῦ 1870. Ἐὰν δὲν διετηροῦμεν τὴν ὑπόληψίν μας ταύτην, ἐὰν δὲν ἐξηχόμεθα δηλονότι ἐκ τοῦ πολέμου ἰσοι ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας, τότε ἀσφαλῶς θὰ κατεστρέφετο ὅ,τι προηγουμένως εἴχομεν δημιουργήσει ἐν τῷ κόσμῳ. Ἡ πατρίς μας ἤνθιζε διὰ τῆς ἐκτιμήσεως μεθ' ἧς περιεβάλλετο ὑπὸ τῶν ξένων· ἡ ἐκτίμησις ὅμως αὕτη ἐξέλιπεν ἀφ' ἧς στιγμῆς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ κερδίσωμεν μίαν ἐλευθέραν θέσιν ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας.

Ἀπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ ἐξουδετερώσωμεν τὰς ἀνυπολογίστους πολεμικὰς ζημίας μας ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὠφείλομεν νὰ ἐξέλθωμεν ἐκ τοῦ πολέμου ἱκανοὶ πρὸς μίαν ἐντατικὴν βιομηχανικὴν δρᾶσιν καὶ μάλιστα εἰς ἕνα αἰῶνα καθ' ὅν, συμφώνως πρὸς μίαν ἀγγλικὴν ἀντίληψιν, οἱ μεγάλοι πρέπει νὰ γίνωνται διαρκῶς μεγαλύτεροι, καὶ οἱ μικροὶ μικρότεροι. Ἡ διατήρησις τῆς πρὸ τοῦ πολέμου ὑφισταμένης πλουσιοκτικῆς βιομηχανικῆς μας θέσεως ἐν Ἀμέρσῃ, ἢ ἀπελευθέρωσις τῶν συγγενῶν μας Φλαμανδῶν ἀπὸ τοῦ ξένου βαλλονγαλλικοῦ ζυγοῦ, ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν Ἄγγλων ἀπὸ τῶν ἠπειρωτικῶν ἀκτῶν, ἰδοὺ ποῖος ἦτο δι' ἐμὲ ὁ μόνος ὑλικὸς σκοπὸς τοῦ πολέμου. Ἂν πρέπῃ νὰ λέγωμαι διὰ τοῦτο ἀνυπεξιονιστής, δὲν γνωρίζω. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου παραλείπω νὰ θίξω τὴν ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως ἰδιάζουσαν σημασίαν τῆς τοιαύτης τακτικῆς, ἢ παραγνώρισις τῆς ὁποίας μᾶς ἀπέκλεισε δι' ἑνὸς θαλασσίου τριγώνου τείχους, ἐπιτρέψα σε εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ ἐκμεταλλευθῇ πρὸς ἴδιον ὄφελος τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Ὁλλανδίαν καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν πολιτικὴν ἰσχύν της μέχρι τοῦ Ἔμς.

Θὰ μᾶς ἔβλαπτε μήπως, ἂν ὁλόκληρος ὁ γερμανικὸς λαὸς ἔθετεν ὡς σκοπὸν τοῦ ἀγῶνός του τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν Φλαμανδῶν καὶ θὰ ἦτο μήπως τοῦτο ἀνήθικον ὅσον ὑπῆρξεν ἡ προσάρτησις τῆς γερμανικῆς Ἀλσατίας ὑπὸ τῶν Γάλλων; Ἐὰν ἄλλου ἡμεῖς θὰ παρεχωροῦμεν προθύμως τὴν ἀνεξαρτησίαν εἰς τοὺς Φλαμανδοὺς, ἐν ᾧ οἱ Γάλλοι δὲν ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς Ἀλσατοὺς οὔτε τὴν αὐτοδιοίκησίν των.

(Ἕπεται συνέχεια)

Τὰ νέα γραμματόσημα

Ἀπὸ τῆς σήμερον τίθενται εἰς κυκλοφορίαν τὰ νέα γραμματόσημα.

Τὰ 25 δραχμα, παριστάνουν τὸν λόφον τῆς Ἀκροπόλεως. Εἰκὼν χρώματος μαύρου μὲ πλαίσιον πράσινον.

Τὸ 15 δραχμον: Ἡ Ἀκαδημία. Εἰκὼν χρώματος μαύρου μὲ πλαίσιον πράσινον.

Τὸ 10 δραχμον: Τὸ Θησεῖον. Εἰκὼν χρώματος μαύρου μὲ πλαίσιον βυσσινί.

Τὸ 5 δραχμον: Ἡ Ἀκαδημία. Εἰκὼν χρώματος μαύρου μὲ πλαίσιον κίτρινον.

Τὸ 3 δραχμον: Ὁ «Ἀβέρωφ». Εἰκὼν χρώματος μαύρου μὲ πλαίσιον λιλὰ καφέ

Τὸ 2 δραχμον: Ἡ Ἀκρόπολις. Εἰκὼν χρώματος μαύρου μὲ πλαίσιον μπλὲ βαθύ.

Τῆς δραχμῆς: Τὸ Θησεῖον. Εἰκὼν χρώματος κιτρίνου μὲ πλαίσιον μπλὲ βαθύ.

Τῶν 80 λεπτῶν: Ὁ Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου μὲ διερχόμενον ἀτμόπλοιον. Εἰκὼν χρώματος μαύρου μὲ πλαίσιον μπλὲ—μαρέν.

Τῶν 50 λεπτῶν: Ἡ ἰδία παράστασις χρώματος λιλά.

Τῶν 40 λεπτῶν: Ὁ Λευκὸς Πύργος τῆς Θεσσαλονίκης. Μονόχρωμον πράσινο.

Τῶν 25 λεπτῶν: Ἡ μονὴ τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου ὁλόχρωμον μπλέ.

Τῶν 20 λεπτῶν καὶ τῶν 10 λεπτῶν: Ἑλληνικὰ κοστούμια, τὰ μὲν λιλά, τὰ δὲ ἐρυθρὰ ὁλόχρωμα.

Τῶν 5 λεπτῶν: Ὁ Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου μὲ διερχόμενον ἀτμόπλοιον, μονόχρωμο πράσινο.

Ἐπίσης κυκλοφοροῦν ἐπιστολικὰ δελτάρια τῶν 40 λεπτῶν καὶ 1.50 δραχμῆς.

Τῶν 40 λεπτῶν παριστάνουν τὸ Θησεῖον, εἰκὼν χρώματος μαύρου μὲ πλαίσιον μπλὲ βαθύ. Τῆς δὲ 1.50 δραχ. τὴν Ἀκρόπολιν, μὲ πλαίσιον ἐρυθρόν.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Βιομηχανία ἐκδέτων

Ἡ βιομηχανία τῶν ἐκδέτων ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τελειοποιεῖται. Ἕως τώρα τὰ ἐπετοῦσαν αἱ μητέρες ναν εἰς τὶς πόρτες σπιτιῶν κατοικουμένων ἀπὸ ἄκληρα ζεύγη, μὲ τὴν ἐλπίδα υἱοθετήσεως αὐτῶν, ἡ ὁποία συνηθέστατα καὶ ἐπραγματοποιεῖτο. Ἀφ' ὅτου ὅμως τὸ εἶδος τοῦτο ἐπληθύνθη ὅσον γνωρίζομεν πάντες καὶ αἱ υἱοθετήσεις ἔγιναν σπανιώτεραι, αἱ γυναῖκες ἤρχισαν νὰ πετοῦν τὰ βρέφη των ὅπου τύχει. Πρό τινων ἑβδομάδων μία τὸ ἄφησε μέσα εἰς τὸ βαγόνι τοῦ Σιδηροδρόμου Πελοποννήσου, ἄλλη δὲ τὸ ἐξεσφενδόνισεν ἐπάνω εἰς τὰ κεραμίδια κάποιας οἰκίας, ὅπου οἱ γάτοι συνεπλήρωσαν τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην τῆς μητρικῆς στοργῆς. Δὲν περιορίζονται δὲ εἰς τὸν τρόπον ααὶ τοὺς τόπους τοῦ πετάγματος τῶν ἐκδέτων αἱ νέαι τελειοποιήσεις τῆς σχετικῆς βιομηχανίας. Ἐπεξετάθησαν κκὶ εἰς τὰ πρόσωπα. Μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν ἦσαν ἄλλα ἀπὸ γυναῖκας, ἐνδιαφερομένας ν' ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν καρπὸν ἀνόμου τινὸς ἔρωτος ἢ καὶ ἁπλῶς νὰ ἀπομακρύνουν ἀπὸ πλησίον των ἕνα πρόσθετον καὶ δυσβάστακτον βάρος. Τὸ ἀνδρικὸν φῦλον δὲν μετεῖχε συνήθως τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία ἦτο καθαρῶς γυναικεία. Ἰδοὺ ὅμως, ὅτι τελευταῖως τὰ πράγματα ἤλλαξαν καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Δὲν πετοῦν πλέον τὰ νεογέννητα μόνον αἱ γυναῖκες. Τὰ πετοῦν καὶοἱ ἄνδρες. Καὶ ὄχι μόνον οἱ ἄνδρες οἱ κοσμικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ ἱερωμένοι. Τοῦτο συνέβη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν ὁδὸν Γερσνίου, ὅπου ἕνας καλόγηρος ἐθεάθη κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἐναποθέτων ἐξωθεν οἰκίας τινος βρέφος τριῶν περίπου μηνῶν. Ποῦ τὸ εὕρεν ὁ καλόγηρος αὐτὸς τὸ βρέφος δὲν κατώρθωσεν ἡ ἀστυνομία νὰ ἀνακαλύψῃ, διότι ὁ δράστης μετὰ τὴν πρᾶξίν του ἐξηφανίσθη. Λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ καλόγηροι, καίτοι ἔχοντες μεγάλην κοιλίαν, οὐδέποτε αἰσθάνονται συμπτώματα ἐγκυμοσύνης, ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ κανείς, ὅτι κάποια «εὐλογημένη», συμπράττοντος ἐνεργῶς καὶ τοῦ «εὐλογημένου», ἔκαμον νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου τὸ «εὐλογημένον» τῆς ὁδοῦ Γερανίου.

Ἀλλὰ μήπως ἔως ἐδῶ σταματοῦν τὰ πράγματα; Αἱ τελειοποιήσεις τῆς βιομηχανίας τῶν ἐκδέτων ἐτροχόρησαν ἔτι πλέον. Περιλαμβάνουν ἤδη ὄχι μόνον βρέφη πρὸ ὡρῶν ἀποσπασθέντα τῆς μήτρας, ἢ νήπια μόλις πρό τινων μηνῶν γεννηθέντα, ἀλλὰ καὶ παιδιὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον μεγάλα. Δὲν ἐλησμονήθη ὅτι κατὰ τὸν παρασμένον μῆνα μία μητέρα ἐγκατέλειψεν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν κυρίου τινὸς τὸ παιδί της τὸ ὁποῖον διέτρεχε τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Γενικῶς ὅθεν ἡ ἡλικία δὲν παίζει κανένα πλέον ρόλον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Ἠμπορεῖ εἰς τὴν ἐξώπορτάν σου νὰ εὕρῃς τὸ πρωΐ, ἐνῷ ἐξέρχεσαι, ἕνα μωρὸ, βελάζον ὡς ἀρνὶ τοῦ γάλακτος, ὡς ἐπίσης καὶ ἕνα κρεμανταλὰν ὁ ὁποῖος νὰ μασᾷ πασσατέμπο. Εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ πρώτου εἶτο κρεμασμένη πινακὶς ἀναφέρουσα ὅτι τὸ ἔκθετον εἶνε ἀβάπτιστον ἢ βαπτισμένον καὶ φέρον τὸ ὄνομα «Περσεφόνη». Εἰς τὸν λαιμὸν τοῦ δευτέρου ἄλλη πινακὶς διαλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα: «Ἰωάννης Βεντερούγας, ἡλικίας 62 ἐτῶν, συνταξιοῦχος Γυμνασιάρχης».

Δὲν ἰσχυρίζομαι ὅτι τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐκθετοβιομηχανίας εἶνε ἀποκαρδιωτικόν, οὔτε συνιστῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ μέτρα περιοριστικὰ τοῦ κακοῦ. Τοῦναντίον πιστεύω ἀκραδάντως ὅτι παρομοία τροπὴ τῶν κοινωνικῶν ἡμῶν πραγμάτων δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον τοῦ τόπου καὶ τὴν εὐημερίαν αὐτοῦ, διότι ὑποβηθεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ. Ἕνα ἔκθετον εἶνε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδέποτε θὰ ἤρχετο εἰς τὴν ζωὴν ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ πόρτα τοῦ γείτονος ἡ ὁποία νὰ τὸ δεχθῇ, ὁ δὲ καλόγηρος ὁ ὁποῖος, δράσας παρὰ τὴν ὁδὸν Γερανίου, ἐπέτυχε νὰ δικαιολογήσῃ τὸν τιτλον τὸν ὁποῖον φέρει τοῦ Πάτερ-Παχουμίου ἢ Πάτερ-Ἰεζεκιὴλ, ἄνευ τῆς ἀνωτέρω λεπτομερείας, θὰ ἔμενεν ἄκαρπος ὡς ἡ συκῆ τὴν ὁποίαν κατηράσθησαν τὰ χείλη τοῦ Θεανθρώπου. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ οἰκονομολογικῆς ἀπόψεως τὸ φαινόμενον εἶνε ἐξαιρετικῶς παρήγορον. Ἀφοῦ τὸ Κράτος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ αὐξήσῃ περισσότερον τοὺς φόρους, ἂς αὐξηθῇ τοὐλάχιστον ὁ ἀριθμὸς τῶν φορολογουμένων. Θὰ προβληθῇ ἴσως ἡ ἀντίρρησις ὅτι μὲ τὴν αὔξησιν ταύτην θὰ ἔχωμεν καὶ αὔξησιν τοῦ ἐξαγομένου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συναλλάγματος πρὸς προμήθειαν σίτου καὶ ἀλεύρων. Ἀλλ' ἀρ' ἧς ἡ Κυβέρνησις ἀνεκάλυψε τὴν μεγαλοφυᾶ ἐφεύρεσιν νὰ φτηνήνῃ τὸ ψωμὶ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ βάρους του, ζήτημα τοιοῦτον δὲν ὑφίσταται. Κάμνομεν τὰ δκάρικα καρβέλια μισὴ δκᾶ ἢ καὶ ἑκατὸ δράμια καὶ τὰ πάντα διευθετοῦνται, ἐννοεῖται, ἀφοῦ στενεύσωμεν ἀναλόγως καὶ τὶς κοιλιὲς τῶν Ἑλλήνων.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΣΤΑΝΤΑΛ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΜΕΓΑΛΟΦΥΙΑ

Οὐδενὸς ἴσως συγγραφέως ἡ ζωὴ, ἡ ἰδιοσυγκρασία καὶ τὸ ἔργον ὑπέστησαν τόσην ἀνατομικὴν ἔρευναν, ὅσον τοῦ Μαρὶ—Ἀνρὶ Μπὲλ τοῦ γνωστοῦ ἀποκλειστικῶς σχεδὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Σταντάλ, μὲ τὸ ὁποῖον ἄρχισε καὶ ἐτελείωσε τὸ λογοτεχνικόν του στάδιον. Ἡ ἀξία του καὶ τὸ μεγαλεῖόν του ἔχουν ἤδη ἀκλονήτως ἐπιβληθῇ. Πλῆθος ἐν τούτοις θαυμαστῶν, τοῦ ὀργανωμένου εἰς ἐιδικὰς ἑταιρίας, ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐξιχνίασιν καὶ τὴν ἐξονύχισιν παντός, καὶ τοῦ μᾶλλον ἀσημάντου, στοιχείου, ἀναφερομένου εἰς τὴν ζωὴν του καὶ τὸ ἔργον του. Εἶναι ἀμφίβολον ἂν ἡ ἐκδήλωσις μιᾶς τόσης φανατικῆς λατρείας ὠφελῇ τὴν φήμην τοῦ μεγάλου συγγραφέως. Ἀποκαλύπτονται μικροανέκδοτα, ἐλαττώματα, ἐκκεντρικότητες, τοῦ ἀνδρώπου μὲ τὴν ἰδίαν εὐσέβειαν, μὲ τὴν ὁποίαν σχολιάζεται τὸ ἔργον τοῦ συγγραφέως. Ἂν λάβῃ ὅμως κανεὶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ Σταντὰλ ἔμεινεν ἐφ' ὅσον ἔζη καὶ ἀπέθανε παραγνωρισμένος, θὰ θεωρήσῃ ἀσφαλῶς τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν νεωτέρων στανταλιστῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκουν τὸ ἔργον του τὸ πᾶν, ὅπως οἱ Ἐγκελιανοὶ εἰς τὴν φιλοσοφίαν τοῦ Ἀριστοτέλους, ὡς μίαν δφειλομένην ἀπονομὴν δικαιοσύνης.

Υἱὸς ἐπιφανοῦς δικηγόρου, ὁ Σταντὰλ ἐγεννήθη τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1783 εἰς τὴν Γκρενόμπλ. Τὰ παιδικά του χρόνια ἦσαν μαρτυρικά. Ἀπὸ μικρὸς ἔχασε τὴν μητέρα του καὶ ἕως τὰ δεκαοκτώ του χρόνια, ποῦ ἐπῆγεν εἰς τὸ Παρίσι διὰ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὰ μαθηματικὰ δὲν ἐγνώρισε παρὰ τὰς ἐπιπλήξεις τῶν κηδεμόνων του καὶ τὸ ξύλο ἑνὸς ἀββᾶ παιδιγωγοῦ του. Εἰς τὸ Παρίσι εὑρέθη, διὰ πρώτην φοράν, τῷ 1797. Ἐκεῖ ἡ πρώτη του δουλειὰ ἦτο νὰ παρατήσῃ τὰ μαθηματικά· ἠκολούθησε μαθήματα ζωγραφικῆς καὶ, μετ' ὀλίγον χρόνον, διωρίσθη φουσφετικῶς ὡς γραφεὺς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἔτσι ἔκαμε τὸ πρῶτόν του ταξεῖδι—ἐκστρατεύων διὰ τοὺς ἄλλους—εἰς τὴν Ἰταλίαν, ὡς ὑπάλληλος τῆς Ἐπιμελητείας τῆς στρατιᾶς τοῦ Ναπολέοντος. Ἡ πρώ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΟΣ.....ΔΡΑΧ. 250	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΓ.ΑΓΓ. 1
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 150	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ 10

Ούδεμία απόδειξις πληρωμής είναι έγκυρος εάν δέν φέρη την ύπογραφην του διευθυντοῦ της εφημερίδος κ. Δ. Πετκαρνιαρίου και την σφραγίδα της εφημερίδος.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Τοναλέττα

Ο κ. ΣΑΛΤΟΥΡΗΣ διαφωνεῖ διόλου δέν ἐφαρμόζεται ὁ σουπαὶ νόμος κατὰ τὴν ἐνεργοῦσαν περὶ αὐτοῦ ἀπόφασιν τῆς Μακεδονίας.

Ὁ κ. ΜΑΣΙΜΟΣ λέγει ἔτι καὶ ἀ κ. Πετκαρόπουλος κατὰ τὸ 1925 συνέστησε τὴν ἀπονομὴν τῆς Ἀριστείας. Ἡ παρουσιαστικὴ φράσις, ἀλγεῖ, σπανίᾳ ἀνοχῆς πάν ἔργον φύεται μὲ τὸ καταπελτικὸν κάθοπτρο.

Ὁ κ. ΜΕΛΑΣ (κορὸς τοῦ παρουσιαστοῦ). Δὲν ἔλεγε Ἐλληνες. (Θόρυβος καὶ κοσμοκρατία).

Ὁ κ. ΜΟΛΙΣ συνεχίζων τοιοῦτο, τὴν ἀ-τέτοιον ἄπιος τὴ Κρέτης φυγὴ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀποκρυπτόνιον τῆς Μακεδονίας καὶ ἰχνηλάτων τὴν ἀπόκρυψιν αὐτῆς.

Ὁ κ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ἀναφέρει ὡς φαινόμενον τὴν ἀφίξιν τῆς κόμισσας Φλωρίνας ὁ κομμουνιστὴς ἐκπέμπει βλέμμα 1200. Ἀλλὰ καὶ ἄπιος, δὲν εἶπε αὐτοκυριαρχία, ἀλλ' ἀγάπη ἐν ἐπιστοῦνε.

Ο ἐτρωσι τοῦ Κόσμου

Ὁ κ. ΒΟΖΙΚΙΣ δὲν κρίσιμα ἀνταγωνιστὴ τὴ ἐλπίσει τὴ ἑλλὴν τὴς λαϊκοφανοῦς ἀνεμοῦ. Αἱ Κυβερνήσεις μαρμαρὸς φέρουν τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη, ἐάν, τὴ μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ἀνεμοῦ ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη ἀλλὰ καὶ ἀν νομίζω, ὅτι δύνανται ἀνεμοῦ ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη.

Ὁ κ. ΚΑΤΣΑΝΟΣ λέγει ὅτι ἀ ἀνεμοῦ ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη.

Ὁ κ. ΜΙΡΟΥ ἀναφέρει ὅτι ἐν ἀ ἀν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη.

Ὁ κ. ΛΙΓΕΠΟΥΛΟΣ (κ. Δω.). Ἀ ἀν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη.

Ὁ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Θὰ δώσω ἐν ἀνεμοῦ ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη.

Ὁ κ. ΚΑΤΣΑΝΟΣ λέγει ὅτι ἀ ἀνεμοῦ ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη.

Κυβερνήτης τοῦ «Ἐλλάς»

Διὰ διατυπῆς τοῦ κ. Γεωργίου τῶν Ναυτικῶν τοποθετεῖται ὡς ὑπουργὸς τοῦ ἀναμένεται ὁ πλοίαρχος κ. Νικολαΐδου ἀνεῦ τοῦ μέχρι τοῦ πρόσφατου κ. Χαλκιαδοῦ ὁστὶς ἐλεῖφον ἀδεῖαν.

Ὅσοι ἔχασαν...

Παρακολουθοῦνται οἱ ἀπολέσαντες ἐκ τοῦ ἀτυχήματος τὴν ἀεροπορικὴν μέρος σῶμαρον ἐπαναφορᾶς, κουβέρας, δικαιοσύνη, ἀνεμοῦ, ἀφέσεως ἀνδρικοῦ καὶ γυναικείας, πρόσωπον, παρφίτσες, ἀπαλὸ κλπ. καὶ ἀνδρικὸν ἀνεμοῦ ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη.

Φορολογοῦνται τά κομμένα μαλλιά τῶν κυριῶν

Ἐγνώσθη ὅτι μεταξὺ τῶν ἄλλων οἰκονομικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα μελετᾷ ἡ Κυβέρνησις ἐκ περιβαλλοντικοῦ καὶ ἡ ἐπιβολὴ φόρου ἐπὶ τῶν κομμένων μαλλιῶν τῶν γυναικῶν. Ὁ τοιοῦτος, εἰς εἶδη ἰσοῦ ἀπὸ ἐπιβολὴ πρόσθετος ἀπὸ φόρος θὰ ἐπιβάλλεται μετὰ τὸν κομμὸν, ἐπὶ πλέον τῆς καθιερωμένης δὶς τὸ ἀνδρικὸν κουρεῖον.

Ἡ φορολογία θὰ εἰσαχθεῖται, ἐπὶ ἀνάστις ποικίλῃ γυναικείας μαλλιῶν, δὰ δικλῶν τὸν ἀποδείξεις παρεμφερεῖς πρὸς τὴν φορολογικὴν ἀπόδειξιν τῶν ἐστιατόρια. Τὸ φορολογικὸν ποσοστὸν θὰ ἀνέλθῃ πρὸς τὴν τάξιν τῶν χιλιοστῶν τῆς ἀξίας τῆς κομμωτικῆς.

Ἀνακοινώσεις εἰς τὴν ἰκαθηπίαν

Κατὰ τὴν ἐχθὲς ἀνοιξιν τὴς Ἀκαδημίας ὁ κ. Ἀ. Ἀνεῖς ἀνέπτυξε μὰ μικρὸν τὴς ἀπαιτοῦλας τὴς ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη τὴν ἀνάγκη

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΝΕΤΤΟΥΝΟ

ΡΩΜΗ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐφημερὶς «Τριμποῦνα» βεβαιοῖ, ὅτι οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τόσον τῆς Ρώμης, ὅσον καὶ τῶν Παρισίων οὐδὲν γνωρίζουν ἐν σχέσει μὲ τὸ διάβημα τοῦ σὲρ Ὥστεν Τσάμπερλαιν ὑπὲρ τῆς ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως Ἰταλίας καὶ Σερβίας, περὶ τοῦ ὁποίου σᾶς ἐτηλεγράφησα χθές.

Ἐν τοσούτῳ, κατόπιν πληροφοριῶν μου ἐξ ἐγκύρου πηγῆς, δύναμαι νὰ σᾶς ἐπαναλάβω, ὅτι ἐγένοντο πράγματι βολιδοσκοπήσεις ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως.

Εἰς ταύτας ἡ Ἰταλία ἀπήντησεν, ὅτι εὐδεμία ὑφίσταται, κατ' αὐτὴν, ἀνάγκη ἑρμηνείας του Ἰταλοαλβανικοῦ συμφώνου, δεδομένου ὅτι τοῦτο ἡρμηνεύθη δεόντως διὰ τῶν συναφθέντων εἰς αὐτὸ ἐγγράφων, κατὰ τὴν ὑποβολὴν του εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν πρὸς καταχώρησιν.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κείμενον τοῦ συμφώνου—λέγει ἡ ἰταλικὴ ἀπάντησις—εἶνε σαφές, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀναλαμβανομένας ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ὑποχρεώσεις. Ἡ Ἰταλία ἐγγυᾶται τὸ πολιτικὸν, νομικὸν καὶ ἐδαφικὸν καθεστὼς τῆς Ἀλβανίας, τοῦτέστι τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, τὰ σημειρινά της ὅρια καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ καθορισμοῦ τῆς κυβερνητικῆς μορφῆς της.

ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ

Σχετικῶς ἡ «Τριμποῦνα» ἀπαντῶσα εἰς τὰς συστάσεις τῶν «Ταΐμς» ὅτως ἡ Ἰταλία δηλώσῃ ὅτι δὲν θεωρεῖ ὡς ὑποχρέωσίν της τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου, ἐρωτᾷ τὴν Ἀγγλικὴν ἐφημερίδα, ποῦ εὗρε γεγραμμένον ὅτι ἡ Ἰταλία ἐγγυᾶται τὴν ἐσαεὶ παραμονὴν τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου εἰς τὴν ἀρχήν.

Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα κύκλων, τὰ ἀνωτέρω θεωροῦνται ὡς αἱ μόναι ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας δύναται ἡ Ἰταλία νὰ παράσχῃ ἐπὶ τοῦ συμφώνου.

ΑΙ ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀναφερόμενοι εἰς τὰς χθεσινὰς πληροφορίας, καθ' ἃς ὁ σὲρ Ὥστεν Τσάμπερλαιν ἐπρότεινεν εἰς Ρώμην καὶ Βελιγράδιον τὴν ἐναρξὶν συνεννοήσεων πρὸς ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν, ἡ δὲ συνεννόησις θὰ ηὐκολύνετο, ἂν ἡ Νοτιοσλαυΐα ἐπεκύρωνε τὰς συμβάσεις τοῦ Νεττοῦνο, οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι τοῦ Βελιγραδίου ἐκφραζουν τὴν γνώμην, ὅτι αἱ συμβάσεις αὗται, αἵτινες διακανονίζουν σχεδὸν ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ Ἰταλοσερβικὰ ζητήματα, περιλαμβάνουν δυο ἢ τρεῖς ὅρους, τῶν ὁποίων ἡ κύρωσις θὰ ἐξημίωνε τὴν Νοτιοσλαυΐαν.

Τὸ ὑπόλειπον ὅμως συνολον αὐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ δεκτόν, ἂν παρείχοντο τὰ ζητηθέντα παρὰ τῆς Ἰταλίας ἀνταλλάγματα.

ΑΔΥΝΑΤΟΣ Η ΚΥΡΩΣΙΣ

ΡΩΜΗ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Συναφῶς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Νοτιοσλαυΐας, αἱ ὑπάρχουσαι πληροφορίαι περιστοῦν ὡς ἀδύνατον τὴν κύρωσιν τῶν συμβάσεων τοῦ Νεττοῦνο, λόγῳ τῆς κρισίμου ἐσωτερικῆς καταστάσεως καὶ τῆς αντιδράσεως τῆς Κροκατοσλοβενικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς «Ἡχοῦς τῶν Παρισίων», ἡ Νοτιοσλαυϊκὴ κυβέρνησις ἐδέχθη ὅπως πρὸς ἐξομάλυνσιν τῆς Ἰταλο-Σερβικῆς διενέξεως διεξαχθοῦν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις μεταξὺ Νοτιοσλαυΐας καὶ Ἰταλίας, ἐγκατασταθῇ δὲ διαρκὴς ἔλεγχος εἰς τὰ Σερβο-Ἀλβανικὰ σύνορα. Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις τηρεῖ ἀκόμη ἐπιφυλακτικὴν στάσιν, ἀλλὰ κατόπιν τῶν συστάσεων τῆς Ἀγγλίας θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι θὰ δεχθῇ τὴν λύσιν ταύτην.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «ΜικρουΠαρισινοῦ» ἡ Σερβία φοβεῖται ἰδίως κύκλωσιν ἕνεκα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Μουσσολίνι εἰς Ἀθήνας καὶ ἕνεκα τοῦ σχεδίου τῆς συνάψεως Ἰταλο-Βουλγαρικῆς συνθήκης, ἥτις προσεχῶς πρόκειται νὰ ὑπογραφῇ. Ἡ «Ἐνφορμασιὸν» τονίζει, ὅτι ἡ Ἰταλία ἐπιδιώκει πολιτικὴν χωρισμοῦ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ προσθέτει, ὅτι αἱ Ἰταλο—Βουλγαρικαὶ διαπραγματεύσεις τὸν Ἰούνιον τοῦ 1926 ἐναυάγησαν ἰδίως, διότι ἡ Ἰταλία ἤθελε νὰ καταστήσῃ τὴν Βουλγαρίαν νέαν Ἀλβανίαν.

Τὸ «Κοτιντιὲν» ἐπιδοκιμάζει τὴν ἰδέαν ἐφαρμογῆς ἐλέγχου ἐπὶ τῶν Σερβο-Ἀλβανικῶν συνόρων, ἐκφράζει ὅμως ἀπαισιοδοξίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων. Τὸ «Φιγκαρὸ» τονίζει τὴν ἔξαψιν τῶν Ἀλβανῶν ἐθνικιστῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦν ζωηρῶς νὰ διατηρήσουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των καὶ ἀπέναντι τῆς Ἰταλίας, τῆς ὁποίας τὰ εἰδικὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας πρέπει νὰ εἶναι μόνον οἰκονομικῆς φύσεως.

ΕΔΕΧΘΗ Ο κ. ΜΟΥΣΣΟΙΝΙ;

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31 (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ὁ Μουσσολίνι ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ προβῇ εἰς ἐναρξὶν ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Νοτιοσλαυΐας.

ΕΔΩΡΟΔΟΚΗΘΗ Ο ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ;

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31. (,Ασύρματος). — Ὁ πρώην γραμματεὺς τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου, περιπεσὼν εἰς δυσμένειαν, κατέφυγεν εἰς τὴν Σερβίαν, ὅπου ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Ἰταλία ἐδωροδόκησε τὸν Ἀχμὲτ Ζώγου διὰ τῆς παροχῆς εἰς αὐτὸν 15 ἑκατομμυρίων λιρετῶν.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΑΛΒΑΝΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 31. (Ἀσύρματος). — Τὸ ἐν Σκόδρᾳ στρατοδικεῖον κατεδίκασεν εἰς θάνατον, ἔνεκα τῆς γενομένης τὸν παρελθόντα Νοέμβριον εἰς τὴν Βόρειον Ἀλβανίαν ἐπαναστάσεως κατὰ τοῦ προέδρου Ἀχμὲτ Ζώγου, 29 ἄτομα, ἐν οἷς 14 φυγόντα εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ο κ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ ΕΙΣ ΣΕΡΡΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΝ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΟΜΗΡΩΝ

ΕΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΣΑΜΕΝ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΑΣ ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ, ΑΛΛ' ΕΧΛΕΥΑΣΘΗΜΕΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 31 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸν κ. Μερκούρην, ἐπισκεπτόμενον τὴν Μακεδονίαν, προϋπάντησαν ἔξωθι τῶν Σερρῶν, αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ Προεδρεῖα τῶν Σωματείων καὶ τῶν πολιτικῶν ὀργανώσεων.

Ὁ Πρόεδρος τῶν ἐπὶ Βουλγαρικῆς κατοχῆς ὁμήρων προσφωνῶν τὸν κ. ὑπουργὸν ἐτόνισεν ὅτι ὁ λαὸς ἐχειροχρότησε πολλοὺς στρατηλάτας καὶ ὑπουργοὺς, τώρα ὅμως ζητεῖ ἔργα καὶ τὰ καθυστερούμενα χρήματά του, διότι ἀρκετὰ ἐχλευάσθη.

Ὁ κ. Μερκούρης διεβεβαίωσε τὸν προσφωνήσαντα πρόεδρον ὅτι θὰ λυθῇ τὸ ζήτημα τῶν ὁμήρων ὅταν διευθετηθοῦν τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους, ἐτόνισε δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἰδιαιτέρας ὑποχρεώσεις πρὸς τὰ θύματα αὐτά.

Εἰς Σέρρας συνεζήτησε μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων δι' ἐπαγγελματικὰ ζητήματα. Τὸ ἀπόγευμα μετέβη εἰς Δράμαν ὅπου ἐπελήφθη τῆς ἐξετάσεως τοῦ καπνικοῦ.

Αὔριον (σήμερον) ἀναχωρεῖ διὰ Καβάλλαν.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΩΝ ΑΠΟΤΑΚΤΩΝ

Τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἐκτὸς τοῦ στρατεύματος ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς δὲν συνῆλθε χθὲς λόγῳ ἀδιαθεσίας τοῦ ἐκ τῶν μελῶν ὑποστραιήγου κ. Κουρουσσούλου.

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν, ἂν ἐννοεῖται δὲν ἀναβληθῇ, θὰ συνεχισθῇ ἡ κρίσις τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν καὶ θὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ κρίσις τῶν συνταγματαρχῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἀντιστράτηγος κ. Βλαχόπουλος συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκη.

Η ΑΦΙΞΙΣ

ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἀναχωρεῖ ἐκεῖθεν, ἐρχομένη εἰς Ἀθήνας, ἡ Σερβικὴ ἀντιπροσωπεία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Λούκιτς διὰ τὴν διεξαγωγὴν διαπραγματεύσεων πρὸς συνομολόγησιν ἐμπορικῆς συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας.

Ο κ. ΚΟΝΔΥΛΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ κ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗ

Ὁ κ. Κονδύλης ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, μεθ' οὗ παρέμεινε συνομιλῶν ἐπ' ἀρκετόν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΠΙΘΑΝΟΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

ΘΑ ΠΡΟΣΤΕΘΟΥΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥΣ ΕΙΚΟΣΙΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ Α ΠΙΝΑΚΑ

ΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΩΝ. - Η ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ Β' ΠΙΝΑΚΟΣ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι, παρὰ τὴν τηρουμένην ὑφ' ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἀπόλυτον ἐπιφυλακτικότητα ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀποτάκτων, ὁ πιθανώτερος διακανονισμὸς τούτου, κατόπιν γενομένων κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας παρασκηνιακῶν συνεννοήσεων, θὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς προσθήκης εἰκοσάδος περίπου ἀξιωματικῶν εἰς τὸν πίνακα Α.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι σχετικὴ δυσχέρεια ἐμφανίζεται ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανομὴν τῶν προσώπων, δεδομένου ὅτι ὑπὸ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν ἀξιοῦται ρητῶς ὅπως οἱ προστεθησόμενοι εἰς τὸν πίνακα Α ληφθοῦν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἀνακύπτει καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦ κ. Ὀθωναίου.

Ἀλλ' αἱ καταβληθεῖσαι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας προσπάθειαι—καὶ ἀτομικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη—ἐπιτρέπουν τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ κατὰ τὸν ἀναφερόμενον τρόπον διακανονισμὸς τῆς προκυψάσης διαφορᾶς δὲν θὰ γαυαγήσῃ τελικῶς. Ὑπάρχει μάλιστα ἡ πληροφορία ὅτι διὰ ὡρισμένα ὀνόματα, περὶ τῶν ὁποίων ἔγινε σχετικὸς λόγος κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν προαναφερθεισῶν παρασκηνιακῶν συνεννοήσεων, δὲν προεβλήθησαν σοβαραὶ ἀντιρρήσεις κατ' ἀρχήν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πίνακα Β, πιστεύεται ὅτι θὰ ἐπέλθῃ πλήρης συμφωνία ἐπ' αὐτοῦ, εἰς κύρωσιν τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν σύσκεψιν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἀποφασισθέντων σχετικῶς. Τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ πίνακος τούτου θεωρεῖται βέβαιον ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ τὸ εἰδικὸν Συμβούλιον ἐπαναφορᾶς, εὐθὺς μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς κρίσεώς του περὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι, κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, ἡ ἀναβολὴ τῆς συμπληρώσεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου ὀφείλεται, ἀνεξαρτήτως τῆς χθεσινῆς ἀδιαθεσίας τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Χαραλάμπη, εἰς σχετικὴν ὑπόδειξιν ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἐν τῷ μεταξὺ καταστῇ δυνατὸν εἰς αὐτὴν νὰ καθορίσῃ τὰς τελικὰς ἀπόψεις της διὰ τὸν ὁριστικὸν πλέον διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῶν ἀποτάκτων.

Εἰς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον κυρίως ἀποβλέπει, κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίσις, ἡ διὰ σήμερον τὸ ἀπόγευμα συγκληθεῖσα σύσκεψις τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ζαΐμη.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

ΘΑ ΕΠΙΣΠΕΥΣΘΗ ΕΠΙ ΜΑΛΛΟΝ Η ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΟΓΩ ΑΣΥΜΦΩΝΙΑΣ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 119 Θ' ΑΝΑΒΛΗΘΗ

Ἀναρρώσαντος χθὲς τοῦ κ. Καφαντάρη, οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ θὰ συνέλθουν σήμερον τὴν 3 1)2 μ.μ. εἰς σύσκεψιν ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Ζαΐμη.

Κατὰ τὰς γενομένας τὴν νύκτα σχετικὰς ἀνακοινώσεις, ἡ σύσκεψις εἶναι προωρισμένη διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος, πρὸς καθορισμὸν ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ διεξαχθῇ ἰδιαιτέρα συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ, τῶν ὑπολοίπων ἐπιψηφιζομένων συνολικῶς. Ὡς γνωστόν, εἰς προηγουμένην σύσκεψιν τῶν ἀρχηγῶν εἶχον ἐξετασθῇ μέχρι τοῦ 57ου ἄρθρου.

Κατὰ συναφεῖς δηλώσεις, ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰλικρινοῦς, ἐν τῷ συνόλῳ της, διατεθειμένη νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ψήφισιν τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου. Ἀναγνωρίζει δέ, ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας καὶ ἡ Βουλὴ εἰργάσθη ἐπὶ τοῦ Συντάγματος κανονικῶς, ἐπιτευχθείσης τῆς ψηφίσεως ἀρκετῶν ἄρθρων αὐτοῦ. Νομίζει ἐν τούτοις ἡ Κυβέρνησις ὅτι πρέπει νὰ προωθηθοῦν ἔτι μᾶλλον αἱ ἀναθεωρητικαὶ ἐργασίαι τοῦ σώματος. Καὶ πρὸς τοῦτο πιστεύει ὅτι εἶναι δυνατὸν αἱ σχετικαὶ συζητήσεις νὰ περιορισθοῦν εἰς ὡρισμένα ἄρθρα τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου, ἀκριβῶς ἐκεῖνα μένον ἐπὶ τῶν ὁποίων οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ἤθελεν συμφωνήσει ὅπως ἀφεθοῦν πρὸς ἰδιαιτέραν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ. Εἰς τὴν ἐντελεστέραν, ἢ μέχρι τοῦδε, συμφωνίαν μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀποβλέπει καὶ ἡ σημερινὴ αὐτῶν σύσκεψις.

Η ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 119

Ἐν συναφείᾳ πρὸς τ' ἀνωτέρω, οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ, κατὰ τὴν σημερινὴν των σύσκεψιν θὰ συζητήσουν καὶ ἐπὶ τῆς τελικῆς διατυπώσεως τοῦ ἀρθ. 119 τοῦ Συντάγματος.

Κατὰ τὰς νυκτερινὰς σχετικὰς ἀνακοινώσεις, ἐκ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν οἱ κ.κ. Καφαντάρης καὶ Παπαναστασίου θὰ ἐπιμείνουν εἰς τὴν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου κατοχύρωσιν τῆς ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, ἄνευ περιορισμῶν. Ὁ κ. Παπαναστασίου, ἰδιαιτέρως, διηυκρίνισεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου χθὲς τὴν νύκτα ὅτι τὰ δύο δημοκρατικὰ κόμματα δὲν δέχονται τὸν περιορισμὸν τὸν ὁποῖον θέτει ἡ γνωστὴ συμβιβαστικὴ πρότασις τοῦ κ. Μεταξᾶ, καθ' ἣν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατ' ἐξαίρεσιν ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ 119 ἄρθρου (5 ἔτη), κατάληψις ἀκαλύπτων χώρων, εὑρισκομένων πάντως «ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως», χάριν τῆς ἀστικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἄποψις τῶν δύο δημοκρατικῶν κομμάτων εἶναι ὅπως ἡ κατάληψις εἶναι ἐλευθέρα, καὶ διὰ τὰ ἐντὸς καὶ διὰ τὰ ἐκτὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως γήπεδα.

Ἡ ἄποψις αὕτη συμπίπτει πρὸς τὰς σχετικὰς ἐπιδιώξεις τῶν προσφύγων βουλευτῶν τῶν δύο δημοκρατικῶν κομμάτων. Ἤδη ὅμως οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ προβαίνουν καὶ περαιτέρω, τονίζοντες ὅτι διὰ τοῦ 119 ἄρθρου ἢ παραπλησίου πρέπει νὰ κατοχυρωθοῦν ἐπίσης ἐν τῷ Συντάγματι καὶ τὰ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀστικῶν οἰκοπέδων, ὁριζομένης τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνης ἣν εἶχον τὰ οἰκόπεδα ταῦτα πρὸ τῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς.

Πρὸς τὴν ἄποψιν ταύτην ἀντιτίθενται οἱ ἄλλοι ἀρχηγοί, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ κ. Μεταξᾶς ἔχει προτείνει ὅπως αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἀστικῶν οἰκοπέδων ἀφεθῇ ἐλευθερία νὰ κανονισθοῦν διὰ νόμου, μὴ ὑπάρχοντος λόγου νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸ Σύνταγμα.

Δέον νὰ σημειωθῇ, γενικώτερον, ὅτι ἡ κυρία ἐπιδίωξις τῶν προσφύγων βουλευτῶν εἶναι "πως παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἄθικτος ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσφυγικὴν ἀποκατάστασιν, ἡ διάρκεια τῆς ὁποίας ἦτο ἀρχικῶς 7 ἔτη, περιορισθεῖσα κατόπιν διὰ τοῦ τροποποιηθέντος 119 ἄρθρου εἰς μίαν 5ετίαν.

Λόγῳ τῆς ὑφισταμένης ἐπὶ τοῦ ὅλου ζητήματος ἀσυμφωνίας, θεωρεῖται βέβαιον ὅτι, ἀσχέτως τῶν συμπερασμάτων εἰς τὰ ὁποῖα θ' ἀπολήξουν ἐν προκειμένῳ οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοί, ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις ἐπὶ τοῦ 119 ἄρθρου θ' ἀναβληθῇ ὅπως γίνῃ κατὰ τὴν κανονικὴν αὐτοῦ σειράν, ἐφ' ὅσον ὅλλως τε ἔχουν συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ καὶ πέραν τοῦ συναφοῦς 19 ἄρθρου περὶ ἰδιοκτησίας.

ΙΔΡΥΕΤΑΙ ΚΟΜΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὑπὸ ἀνεξαρτήτων πολιτευομένων, ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, καταβάλλεται προσπάθεια συμπήξεως νέου κόμματος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν κόμμα «Ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας».

Ἡ ἀρχηγὶς τοῦ κόμματος προσεφέρθη εἰς τὸν στρατηγὸν κ. Β. Δούσμαναν, ὅστις ὅμως ἠρνήθη.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΗΝ

Κατὰ τὴν συγκροτηθεῖσαν χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν συνεδρίασιν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Τσεχοσλοβακικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπήλθε συμφωνία διὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ κειμένου συμβάσεως περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀντιλήψεως, ἀυθμιζομένων τῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν δικονομικῶν ζητημάτων (προσωπικοῦ θεσμοῦ κληρονομιῶν κ.λ.π.).

Αἱ δύο ἀντιπροσωπεῖαι θὰ συνέλθουν καὶ αὔριον διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς συμβάσεως περὶ ἐκδόσεως τῶν ἐγκληματιῶν.

Ἡ τσεχοσλοβακικὴ ἀντιπροσωπεία μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν δύο συμβάσεων θὰ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον ἵνα διαπραγματευθῇ τὴν σύμβασιν ἀναλόγων συμβάσεων μετὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς Κυβερνήσεως.

Ο κ. ΟΥΣΤΙΝΩΦ

Ἡ πληροφορία, καθ' ἣν ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας κ. Οὐστίνωφ, εὑρισκόμενος ἤδη ἐν Μόσχᾳ. θ' ἀναπληρώσῃ τὸν κ. Γιοὐριεφ, ἐμπορικὸν ἀντιπρόσωπον τῶν Σοβιὲτ ἐν Κωνσταντινουπόλει, δὲν ἐπιβεβαιοῦται.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ.Καφαντάρης προσῆλθε χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ συνειργάθη μετὰ τοῦ συναδέλφου του κ. Παπαναστασίου καὶ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν, διὰ τὸν καταρτισμὸν του προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΠΟ ΑΠΟΨΕΩΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

ΟΙ ΕΤΑΜΠΛΙ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟΥ 1918

Χθεσιναὶ πληροφορίαι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρουν, ὅτι ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ἀνταλλαγῆς προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν οὐδετέρων προέδρων τῶν τεσσάρων ἐκ τῶν ἓξ ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν αἱ ὁποῖαι, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν, θὰ προβοῦν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν εἰς τὸν συμψηφισμὸν περιληφθησομένων κτημάτων.

Οἱ ἐκλεγέντες εἶνε οἱ κ.κ. Μίλ, Γάλλος δημοσιολόγος, Μπραελέ, Ἑλβετός, Μίστραντ, Δανός, καὶ βαρῶνος Ἑστρὸ, Σουηδός. Οἱ δύο πρῶτοι εὑρίσκονται ἤδη εἰς Κωνσταντινούπολιν, θὰ προεδρεύσουν δὲ τῶν δύο πρώτων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, αἵτινες θ' ἀρχίσουν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου τὸ ἔργον των, ἡ μία ἐν Τουρκίᾳ ἡ δὲ ἄλλη ἐν Ἑλλάδι.

Ἀντιπρόσωποι τῆς Τουρκίας εἰς τὰς δύο ταύτας ἐπιτροπὰς ὡρίσθησαν ὁ Κερὶμ βέης καὶ ὁ Ρασὶχ βέης, τῆς Ἑλλάδος δὲ οἱ κ.κ. Λεοντίδης καὶ Γονοδέσης.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασίν της ἔλαβεν ἀποφάσεις, δι' ὧν καθορίζεται ἡ θέσις τῶν γυναικῶν, συζύγων καὶ χηρῶν ἀπὸ ἀπόψεως ἀνταλλαγῆς.

Οὕτω καθωρίσθη, ὅτι ἡ σύζυγος, ἡ τελέσασα τὸν γάμον της πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς, ἤτοι πρὸ τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1923, ἀκολουθεῖ τὴν τύχην τοῦ ἀνδρός της. Ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἡμερομηνίαν ἡ δὲ σύζυγος ἀποδειχθῇ ἀνταλλάξιμος, τότε θὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀνταλλαγήν, ἀσχέτως ἂν ὁ σύζυγός της δὲν εἶνε ἀνταλλάξιμος. Αἱ χῆραι διατηροῦν τὴν προσωπικήν των κατά